

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 67. Cardinalis Arelatensis Oratio pro Conclusionē.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

esse grandem, arduamque, nec tam brevi spatio comprehensibilem; velle se atque collegas ante confessum & audire alios, & audiri ab aliis; oportere eum rem bene nosse, ut domum rediens, & informare posset Gallia, Dominum suum. Pluribus aliis contra Arelatensem declamantibus, ad Panormitanum Archiepiscopum ordo deflexit, qui plurimum excandescens, graviter in Basileenses invehebatur, in eos illa Evangelii verba apud S. Matthæum cap. 7. v. 6. *A fructibus eorum cognoscetis eos, & illa: Qui male agit, odit lucem*, Joan. v. 20. retorqueus. Absolutis omnibus hisce sermonibus, in quibus plus commoti animi motibus, quam veritatis amori tribui credebatur, Cardinalis Arelatensis verba facere cœpit, atque orationem suam jam ad Panormitanum direxit, jam & Imperatoris, & Francorum Regis Oratores, nunquam etiam ad quosdam Prælatos sigillatim convertit.

§. LXVII.

*Cardinalis Arelatensis Oratio pro
Conclusione.*

Summa autem orationis suæ hæc fuit,
 Conclusio Canonice ac juxta ritum legesque, quas omni tempore Synodi Patres servarunt, confecta est, quæ vero hodie

Secul. XV.
A. C. 1439.

die aguntur, non solum ad solemnitatem, sed etiam ad vim, & robur Actorum pertinent. Præterea cuncti, qui hanc decisionem absque alio quam veritatis studio, omnique seposito animi motu perpendunt, facile deprehendent, declarationem trium veritatum superius scriptarum Canonice, & legitime factam esse, cum omnes Galliarum, Germaniæ & Poloniæ Episcopi per seipsos, aut per Procuratores suos subscripsissent, eisdemque adhererent, solis Italiæ & Arragoniæ Episcopis obsisteribus, eoquod Rex Arragonie ob Regnum Siciliæ Fiduciarius Pontificis esset; demum oratione ad finem vergente ad Lubecensem Episcopum conversus. *En!* inquit, *res iterum fidei agitur; aliamus hinc obsecro, ne scandalum sumus, neve a ceteris oratoribus dissentire dicamur.* Cui Lubecensis respondit, *Mane Pater, mane sic. Nunquid non verissimæ huiusmodi conclusiones sunt? Quid tu timeas, pro veritate fecisse? Hæc, inquit Æneas Sylvius, a paucis audita fuere, submissa namque inter se voce sermones miscebant, ego tamen ad pedes illorum sedens, quæ ipsi dicerent, verba cupide observabam, audiui.* Arelatensis autem lectis quibusdam, quas ad conclusionem necessarias reputabat, Scripturis, postulantibus Promotoribus conclusit, & absolute sua oratione conventum dimisit, & Sessionem ad diem decimam

sex-

sextam Maji, in qua Decreti confirmatio
sequeretur, indixit.

Sæcul. XV.

A. C. 1439.

§. LXVIII.

Sessio XXXIII Synodi Basileensis.

Igitur die Sabbati decima sexta Maji habebatur Sessio trigesima tertia Basileensis Synodi, ad quam omnes, qui eandem exoptaverant, hora præstituta accedebant. Celebrabat Sacrum solemne Episcopus Lausanensis, & Principum Oratores suo nomine ad eandem Sessionem Lubicensem Episcopum, & Turo-
Labbe Conc. to. 13. p. 618.
nensem Archipræsulem decernebant, si mulque pollicebantur, se quoque per se ipsos Synodo interfuturos, dummodo ad quadrimestre adversus Eugenium iudicii acta suspenderentur; quibus induciis ad vota impetratis, iidem insuper postulabant, ut Synodi decretum nonnisi circa primam conclusionem conderetur; hanc enim solam tolerari posse affirmabant, quibus Cardinalis Arelatensis hæc responderi præcepit: totius negotii summa a posterioribus duabus Conclusionibus dependet, atque in his potissima Synodi cura sita est; si ergo Sessioni interesse renuunt, culpa omnis in eos conjicietur, si Synodus dissolvatur, & pacis, quæ hac via Ecclesiæ reddi posset, spes ea ex causa intercidatur, quod ipsi promissis stare
negli-